

spirituală a artistului (*Portul din Balcic, Nostalgia Balcicului, Coline la Balcic* etc.). Magicul acord al culorilor, formulările sintetice în violet, roșu, verde izbucnesc în accente de transpunere lirică în compoziții ca *Nuanțe de aramă la Balcic, Balcicul în zori* etc. Există aici o debarasare de sensul lucrurilor, există o vitalitate ponderată, orchestrată cu o reală vibrație atmosferică, de afectuoasă acceptare a naturii.

Ca și în acuarele, în pastelurile lui Ion Țuculescu — tratând mai ales teme de interior, vase cu flori etc. — emoția nu este risipită în accentuarea amănuntelor; culorile sînt nuanțate continuu, volumele devin fluide; armoniile organizate pe dominante reci, din care izbucnesc fulgurante roșuri și oranșuri, conferă acea ingenuitate poetică din *Vas japonez, Chimono, Femeie în interior, Gladiole* etc. Jocul culorilor este expresia capacității de generozitate față de obiecte și de ființe, care duce la acea ardoare interioară ce emană din lucrări.

Prezenta expoziție aduce în fața publicului o latură a muncii neistovite a artistului, în care se simte mistuitoarea flacără a unui spirit cercetător, care caută cu înfrigurare.

Astfel, această perioadă de început se poate integra organic evoluției de mai tîrziu a pictorului.

Ion AXON

PUBLICAȚII TRANSILVĂNESE DE ETNOGRAFIE

„ANUARUL MUZEULUI ETNOGRAFIC AL TRANSILVANIEI PE ANII 1965—1967”

În seria publicațiilor mai noi, al III-lea volum al *Anuarului Muzeului Etnografic al Transilvaniei* își anunță prezența printr-un număr de studii și materiale ce cuprind o tematică foarte variată.

Rod al colaborării dintre cercetătorii a diferite domenii de activitate: istorici, folcloriști și etnografi, cu contribuția substanțială a colectivului de specialiști din cadrul muzeului, recentul volum continuă linia ascendentă a inițiativei de publicare periodică a rezultatelor concrete ale cercetărilor efectuate anual în diferite zone etnografice din Transilvania.

Volumul se împarte în 3 mari capitole:

Capitolul I Studii, înscrie printre materialele sale teme lingvistice: „*Elemente autohtone în terminologia îmbrăcămîntei*” de I. I. Russu; etnografice: „*Spălarea aurului din aluviuni și mîneritul țărănesc din Munții Apuseni*”, de Valeriu Butură, „*Păstoritul de pîndulare dublă pe*

teritoriul României” de Nicolae Dunăre, „*Portul popular din zona Năsăudului*” de Viorica Pascu, „*Vechi forme de muncă agricolă în cîteva sate din jurul Clujului*” de Kós Károly; folclorice: „*Colindatul în Transilvania*” de Ovidiu Birlea și „*Șezătoarea în zona Năsăudului*” de Nicolae Bot.

Capitolul II cuprinde date despre viața și activitatea unor folcloriști și etnografi dispăruți: Gheorghe Dăncuș, Ion Mușlea, Dimitrie Cioflec.

Capitolul III este susținut de materiale bazate pe cercetările de teren din Sălalj (Leontin Gherghariu, „*Unelte și instalații țărănești pentru prelucrarea unor produse alimentare*”), Valea Birgăului (Viorel Cioti, „*Josenii Birgăului, un fost centru de ceramică neagră românească din Transilvania*”), Lăpuș, Zărând, (Aurelia Tița, „*Fructele în alimentația populară*”), Munții Apuseni (Maria Văcariu, „*Contribuții la studiul obiceiurilor: Obiceiuri legate de naștere*”) etc., iată cîteva titluri ce atrag cititorul spre lecturarea acestei lucrări muzeografice.

Studiile și articolele sînt însoțite de un bogat material ilustrativ, fapt ce ridică valoarea științifică a lucrării, iar rezumatele în limbi străine dau posibilitatea specialiștilor străini să le consulte.

„ARTĂ POPULARĂ DIN SĂLAJ”

Tînărul județ Sălalj, ținut cu vechi tradiții istorice, se înscrie pe linia realizărilor culturale cu lucrarea „*Artă populară din Sălalj*”, scoasă sub egida Comitetului județean pentru cultură și artă în redactarea lui Viorel Mezei.

Un text scurt ne pune în contact cu problemele generale ale artei populare sălăjene, susținute de o hartă cu zonele etnografice ale județului Sălalj, ca și de o ilustrație alb-negru și color, prezentînd capitolele importante ale artei populare din această parte a țării: lemn și piatră, ceramică, costume populare, cusături și țesături, precum și aspecte din expoziția de artă populară a Casei creației populare din Sălalj, deschisă în 1969. O copertă cu ilustrație color și un format plăcut întregesc volumul de 33 pagini.

E un început promițător, ce trebuie continuat printr-o prezentare mai amplă a materialelor valoroase, selectate din colecțiile muzeale existente la Muzeul din Zalău, Muzeul etnografic al Transilvaniei din Cluj și la Muzeul de artă populară al R.S. României din București.

Silvia ZDERCIUC